O R Z E C Z N I C T W O
TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO
ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B **Warszawa, dnia 4 września 2023 r.** **Pozycja 228**

POSTANOWIENIE
z dnia 5 kwietnia 2023 r.
Sygn. akt Ts 124/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Michał Warciński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej W.B. w sprawie zgodności

art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) w zakresie, w jakim „narusza konstytucyjną zasadę źródeł prawa, a w szczególności ich hierarchii w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych, bo zasady etyki radców prawnych są jedynie uchwałą samorządu radcowskiego (uchwalone bez delegacji ustawowej, czyli inaczej niż rozporządzenia, więc są uchwałą o tzw. charakterze samoistnym), a dają możliwość bardzo dotkliwego karania radców prawnych jakby były normami rangi ustawowej – w szczególności w zakresie kar określonych w art. 65 ust. 1 pkt 3, 4 i 5”, z art. 87 ust. 1, art. 92 i art. 93 oraz z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odrzucić wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej;

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 7 czerwca 2022 r. (data nadania) radca prawny W.B. (dalej: skarżący) w imieniu własnym wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w P. orzeczeniem z 26 sierpnia 2020 r. (sygn. akt […]) uznał skarżącego za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego i wymierzył mu karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres dwóch lat i zakaz wykonywania patronatu na pięć lat. Obciążył go kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Po rozpoznaniu odwołania skarżącego Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. orzeczeniem z 15 kwietnia 2021 r. (sygn. akt […]) zmienił powyż-

sze orzeczenie w zakresie zawartego w nim orzeczenia o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego, utrzymał w mocy orzeczenie w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania odwoławczego.

Na powyższe orzeczenie skarżący wniósł kasację, którą Sąd Najwyższy oddalił postanowieniem z 16 listopada 2021 r. (sygn. akt […]; dalej: postanowienie Sądu Najwyższego) jako oczywiście bezzasadną.

W złożonej skardze skarżący wskazał, że w postanowieniu Sądu Najwyższego zdecydowano ostatecznie o zawieszeniu prawa do wykonywania przez niego zawodu radcy prawnego w związku z popełnieniem czynów uznanych za przewinienia dyscyplinarne na podstawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który jest tylko uchwałą samorządu radców prawnych, wydaną bez delegacji ustawowej. Z rozstrzygnięciem tym łączy naruszenie konstytucyjnej zasady źródeł prawa i ich hierarchii (art. 87, art. 92 i art. 93 Konstytucji), prawa do równego traktowania (art. 32 Konstytucji) oraz do ograniczonej ingerencji w prawa i wolności konstytucyjne tylko w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym (art. 31 ust. 3 Konstytucji) w związku z zasadą państwa prawa (art. 2 Konstytucji) i wywodzoną z niej zasadą zaufania do organów państwa prawa i zasadą przyzwoitej legislacji oraz zasadą praworządności (art. 7 Konstytucji).

Skarżący zawarł w skardze konstytucyjnej wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia, wskazując, że nie został on zachowany z powodu ciężkich chorób skarżącego.

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 5 lipca 2022 r. (doręczonym 11 lipca 2022 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) wykazanie posiadania uprawnienia do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz występowania w imieniu własnym w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, ewentualnie przedstawienie uchwał o zawieszeniu bądź pozbawieniu prawa wykonywania zawodu, o których skarżący wspominał w skardze (wraz z czterema kopiami); 2) udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie, wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki) wraz z czterema kopiami; 3) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w P. z 26 sierpnia 2020 r. (sygn. akt […]) wraz z czterema kopiami, b) orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. z 15 kwietnia 2021 r. wraz z uzasadnieniem (sygn. akt […]), c) postanowienia Sądu Najwyższego z 16 listopada 2021 r. (sygn. akt […]); 4) doręczenie dwóch kopii: a) zwolnienia ZUS ZLA nr […], b) karty informacyjnej leczenia szpitalnego; 5) doręczenie jednego odpisu skargi konstytucyjnej z załącznikami.

W piśmie z 19 września 2022 r. (data nadania) skarżący odpowiedział na powyższe wezwanie, wnosząc jednocześnie o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej z uwagi na jego stan zdrowia.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja ich spełnienia następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

2. W odpowiedzi na zarządzenie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 5 lipca 2022 r., wzywające skarżącego do wykazania posiadania uprawnienia do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz występowania w imieniu własnym w postępowaniu przed Trybunałem, skarżący złożył do akt poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię pisma Sekretarza Okręgowej Izby Radców Prawnych w P., datowanego na 16 maja 2022 r., z którego wynika, że skarżący został skreślony z listy radców prawnych prowadzonej przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. zarządzeniem Dziekana tej Izby z 29 kwietnia 2022 r. Z ustaleń Trybunału Konstytucyjnego poczynionych w drodze czynności urzędowych wynika, że od tego czasu skarżący nie jest wpisany na listę radców prawnych w żadnej z izb radcowskich w Polsce.

Zważywszy na fakt, że skarżący nie był radcą prawnym wykonującym zawód w chwili złożenia analizowanej skargi oraz nie jest nim obecnie, Trybunał stwierdza, że nie przysługuje mu uprawnienie do sporządzenia we własnym imieniu skargi konstytucyjnej. Okoliczność ta stanowi – zgodnie z art. 44 ust. 1 w związku z art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK – samodzielną podstawę do odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Biorąc powyższe pod uwagę, wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej okazał się bezprzedmiotowy, dlatego należało go odrzucić.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.